

MINISTERSTVO VNITRA
Poradní sbor ministra vnitra
ke správnímu řádu

Závěr č. 70

ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 6. 10. 2008

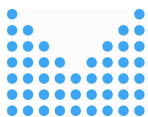
Vyrozumění podatele podle § 94 odst. 1 správního řádu

Třicetidenní lhůta pro vyrozumění účastníka o nezahájení přezkumného řízení podle § 94 odst. 1 věty třetí za středníkem začíná běžet ode dne, kdy správní orgán obdržel podnět k provedení přezkumného řízení.

Odůvodnění:

Poradní sbor ministra vnitra ke správnímu řádu se zabýval dotazem Ministerstva zemědělství k výkladu § 94 odst. 1 věty třetí za středníkem správního řádu. Podle tohoto ustanovení „*jestliže správní orgán neshledá důvody zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podateli*“. Otázkou je, jaký okamžik je rozhodující pro začátek běhu této lhůty, zda den obdržení podnětu (§ 42 správního řádu) nebo den, kdy správní orgán po předběžném posouzení věci dospěl k závěru, že nejsou důvody k zahájení přezkumného řízení.

Obecná právní úprava přijímání podnětů k zahájení řízení je obsažena v § 42 správního řádu. Podle tohoto ustanovení „*pokud o to ten, kdo podal podnět, požádá, je správní orgán povinen sdělit mu ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy podnět obdržel, že řízení zahájil, nebo že neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední, popřípadě že podnět postoupil ...*“. Ustanovení § 42 se vztahuje i na postup při přezkumném řízení, resp. před ním, avšak mimo to obsahuje § 94 správního řádu i speciální výše citovanou úpravu, která se vztahuje na situace, kdy podnět k přezkumném řízení podal účastník původního řízení. Odlišnost od obecné úpravy spočívá především v tom, že účastník nemusí zvlášť žádat o vyrozumění, jak bylo naloženo s jeho podnětem. Pokud nebudou shledány

důvody k přezkumnému řízení, musí o tom být účastník do 30 dnů vyrozuměn, pokud bude přezkumné řízení zahájeno, dozví se o tom účastník oznámením usnesení podle § 96 odst. 1.

K otázce, kdy začíná běžet 30 denní lhůta, se objevují dva různé názory. Podle jednoho z nich začíná lhůta běžet dnem, kdy se správní orgán po předběžném posouzení věci¹ rozhodl, že nejsou důvody k zahájení přezkumného řízení. Přitom se argumentuje formulací „*jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podateli*“ – vykládáno jako do 30 dnů od chvíle, kdy správní orgán „neshledal důvody“ neboli do 30 dnů po neshledání důvodů. (Nedostatkem právní úpravy je nepochybně to, že zákon výslovně neuvádí, odkdy se má lhůta počítat.) Pro podporu tohoto výkladu si nelze nevšimnout 2 měsíční subjektivní lhůty pro vydání usnesení o zahájení přezkumného řízení v § 96 odst. 1.² I když i zde mohou vzniknout pochybnosti o tom, kdy přesně začíná 2 měsíční lhůta běžet, i v případě jejího počítání již od doručení podnětu správnímu orgánu jde o zhruba dvojnásobně dlouhou lhůtu, než která je stanovena v § 94 odst. 1 pro vyrozumění o nezahájení přezkumného řízení. To by se dalo vysvětlit právě tím, že 30 denní lhůta začíná běžet až v okamžiku, kdy si správní orgán udělá jasno v tom, zda přezkumné řízení zahájí či nikoliv.

Poradní sbor však zastává názor, že 30 denní lhůta podle § 94 odst. 1 začíná běžet ode dne doručení podnětu správnímu orgánu, tedy shodně, jako je tomu podle obecné úpravy v § 42 správního řádu. Důvodem je zejména to, že věta třetí § 94 odst. 1 se týká pouze podnětů podaných účastníky původního řízení. Podněty podané jinými osobami či správními orgány se řídí § 42 správního řádu a při odlišném počítání začátku běhu lhůty by docházelo k nedůvodným rozdílům, což podle našeho názoru nebylo záměrem zákonodárce. Při počítání lhůty až od chvíle, kdy správní orgán subjektivně „shledal

¹ § 95 odst. 1 správního řádu: „*Správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, zahájí z moci úřední přezkumné řízení, jestliže po předběžném posouzení věci dojde k závěru, že lze mít důvodně za to, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.*“

² „*Usnesení o zahájení přezkumného řízení lze vydat nejdéle do 2 měsíců ode dne, kdy se příslušný správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl, nejpozději však do 1 roku od právní moci rozhodnutí ve věci*“

důvody k provedení přezkumného řízení“ by se navíc prakticky smazal smysl stanovení této lhůty, kterým je mimo jiné i ochrana práv podatele. Okamžik zahájení běhu lhůty by totiž záležel na určitém vnitřním duševním pochodu úřední osoby, a kdy skutečně nastal, by bylo objektivně nepřezkoumatelné; ochrana před nečinností by byla v případě podnětu účastníka řízení nerealizovatelná.

Rozpor se lhůtou stanovenou v § 96 odst. 1 pro zahájení přezkumného řízení se dá odůvodnit tím, že zatímco v § 94 odst. 1 jde o pořádkovou lhůtu pro provedení určitého úkonu, v § 96 odst. 1 jde o propadnou lhůtu, která má do jisté míry omezit použitelnost institutu přezkumného řízení. Správní orgán má i po vyrozumění podatele o tom, že nezahájí přezkumné řízení, teoretickou možnost změnit svůj názor a v dvouměsíční lhůtě přezkumné řízení zahájit.